

Tizenöt év

Reggel kijöttem ide, a Duna partra. Egyedül. Nem szeretem a februárt, rá emlékeztet. Arra a napra.

Anna délután hazajön az egyetemről. Kérte, hogy jöjjünk ki együtt, de muszáj egyedül lennem. Holnap vele is kijövök, most viszont felcsavarozom ezt a képet a fára. Megint. A régít az időjárás már tönkretette. Most sem írom oda a nevét, csak az évszámokat: 1961-2007.

Az ártéren van a fa, amelyet annyira szeretett. Minden évszakban felkereste, és átölte. Azt mondta, életerőt kap a fától. Tizenöt évet öregedtem azóta, nélküle alig maradt már bennem erő.

Sokat fogytam az utóbbi időben, lóg rajtam minden. A cipője eltűnt, csak a ruháit találták meg a fa mellett. A többi holmija még mindig a szekrényben van. Átalakítottam a lakást, de a kedvenc olvasósarkát érintetlenül hagytam. A fésűje pont ma tört el, elteszem emlékébe. Barna haja volt.

Regisztráltam egy társkeresőn. Lehet, hogy találok valakit, aki hasonlít rá. A kedvence a rózsza volt. Az első randevúra majd tulipánt viszek.

Aznap volt a születésnapja. Negyvenöt szál vörös rózsát vettem neki, reggel az ágyba vittem a reggelivel. Este vacsorázni készültünk. A parton találtam meg a virágokat szétszórva, összetaposva. A halott virágok látványa a lelkemet is megtaposta. Nem akart negyvenhat lenni. Anna csak tízéves volt. Mindketten megszenvedtük a kamaszkort, állandóan lázadt. Egyedül nehéz gyermeket nevelni. Orvos lesz belőle, szívsebész, embereket akar megmenteni. Meghasadna a szíve, ha tudná az igazságot.

Esik a hó, ahogy aznap is esett. A szél is fúj. Átjár a hideg, a bőrömön érzem a Duna jeges vizét, pedig nem gyalogoltam bele, mint akkor ő. Csak állok a parton, és keresem a messzeségben. Azt mondták, a jeges vízben gyorsan kihűl a test.

Egy szál rózsát dobok a vízbe. Hófehéret, vezeklésképpen. Emlékezni akarok rá, sohasem bocsátom meg magamnak. Nem mondtam el Annának, mi történt.

Aznap volt a születésnapja, korábban jött haza. A legjobb barátnőjével voltam, meghallott bennünket. Valahogy így alakult, nem terveztük előre. Csak állt döbbenten az ajtóban, majd felkapta a csokrot, és elrohant. Magyarázkodni akartam, menteni a helyzetet. Nem értem utol. Magamra hagyott Annával és a lelkiismeretemmel.